

РЕШЕНИЕ

№ 5004

гр. София, 21.07.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 4 състав,
в публично заседание на 06.07.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Ирина Кюртева

при участието на секретаря Росица Б Стоева, като разгледа дело номер **3536** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.268 от ДОПК.

Образувано е по жалба на [фирма], ЕИК[ЕИК], представлявано от управителя арх. М. И. Л., срещу Решение № ПИ-110/28.03.2022 г. на директора на ТД на НАП С., с което на основание чл.267, ал.2, т.5 ДОПК е оставена без разглеждане жалбата му срещу действия на публичен изпълнител, обективирани в Разпореждане за определяне на окончателна оценка с изх.№ С220022-104-0000231/25.02.2022 г., издадено от главен публичен изпълнител в ТД на НАП С., дирекция „Събиране“.

В жалбата се сочи, че оспореният акт е неправилен и незаконосъобразен. Наведени са доводи, че в обжалваното разпореждане липсват изложени мотиви относно оценката, т.е. не е налице мотивирано определяне на окончателната оценка. По този начин се пречело на преценката, доколкото окончателната оценка, определена от публичния изпълнител е в съответствие с разпоредбата на чл.235, ал.2 от ДОПК, което влечало липса на мотиви при определянето ѝ. твърди се, че заключението за експертна оценка на недвижимия имот, изготвено от оценителя В. П. не е връчвано на дружеството жалбоподател, което е попречило да се установи нейната допустимост и обоснованост, включително и използваните методи за средни пазарни цени и съответната нормативна база, използвана за определянето на оценката. Моли за отмяна на решението като неправилно и незаконосъобразно. Претендира разности. В съдебно заседание жалбоподателят, редовно призован, не се явява и не се представлява.

Ответникът по жалбата, редовно призован, представлява се от юрисконсулт Й., която

поддържа становище за неоснователност на жалбата, оспорва същата и прави искане за оставянето ѝ без уважение, по съображения изложени в съдебното заседание. Прави искане за присъждане юрисконсултско възнаграждение по предоставен списък и прави възражение за прекомерност на адвокатското възнаграждение.

СГП, надлежно уведомена за възможността да встъпи в производството, не е изпратила представител и не е встъпила в процеса.

Съдът, като взе предвид изложеното в жалбата, становището на представителя на ответника по жалбата и след като прецени събраните по делото доказателства, прие за установено от фактическа страна следното:

Срещу [фирма] с ЕИК[ЕИК] е образувано изпълнително дело №22150016352/2015 г. по описа на ТД на НАП С. за събиране на установени и изискуеми публични вземания. На задълженото лице е изпратено Съобщение за доброволно изпълнение на основание чл.221 от ДОПК с изх. № 16352-000001 от 23.02.2015г., връчено лично на управителя М. Л. на 23.02.2015г.

С Постановление за налагане на обезпечителни мерки с изх. № 16352-000030/29.06.2015г. на основание чл. 200 от ДОПК и чл.205, във връзка с чл.195, ал.1-3 от ДОПК, публичният изпълнител ори ТД на НАП С., във връзка с установените и изискуеми публични вземания по изпълнително дело №22150016352/2015г., е наложил обезпечителна мярка-възбрана върху недвижими имоти, собственост на [фирма], подробно описани в акта, представляващи апартамент № 1, находящ се в [населено място], [улица] и магазин №1, находящ се в [населено място], [улица]. С изх.№ 16352-000031/29.06.2015г. е изпратено съобщение до Агенция вписвания-Служба по вписванията [населено място] за вписване на възбраните върху горепосочените недвижими имоти.

Постановление за налагане на обезпечителни мерки с изх. № 16352-000030/29.06.2015г. е обжалвано по административен ред и е потвърдено с Решение №ПИ-165/11.08.2015г. на Директора на ТД на НАП С.. Решението не е обжалвано по административен ред и е влязло в законна сила.

На 16.02.2022г. в 15,00ч. в присъствието на управителя на [фирма], М. Л., е извършен опис от публичен изпълнител при ТД на НАП С. на недвижим имот, представляващ търговски обект-магазин №1, находящ се в [населено място], [улица], за което е съставен Протокол за опис с изх.№ С220022-028-0000225/16.02.2022г., подписан без възражения от представителя на задълженото лице.

На 21.02.2022г. в ТД на НАП е постъпила експертна оценка за определяне на пазарната стойност на горепосочения търговски обект, собственост на [фирма], с вх.№С220022-000-0075870/21.02.2022г. Експертната оценка е изготвена от В. А. П. с №273 от Списъка с оценители към НАП по чл.235, ал.1 от ДОПК, във връзка с Постановление за възлагане на оценка с изх.№С210022-086-0000312/03.12.2021г. на публичен изпълнител при ТД на НАП С.. С извършената експертна оценка е определена пазарната стойност на процесния имот в размер на 214 800,00 лева.

На 24.02.2022г. в ТД на НАП е постъпила данъчна оценка на търговски обект-магазин №1, находящ се в [населено място], [улица], с изх.№ СФД21-ДИо05-823/3 от 24.02.2022г. по описа на Столична община, издадена от Дирекция „Общински приходи“, отдел „Общински приходи-Л.“, съгласно която размерът на данъчната оценка на имота за 2022г. е 134932,00 лева.

Въз основа на експертна оценка вх.№С220022-000-0075870/21.02.2022г., данъчна оценка с изх.№ СФД21-ДИо05-823/3 от 24.02.2022г. и Протокол за опис с изх.№

C220022-028-0000225/16.02.2022г. публичен изпълнител при ТД на НАП С. е издал Разпореждане за определяне на окончателна оценка с изх.№ C220022-104-0000231/25.02.2022г., с което за недвижим имот-търговски обект-магазин №1, находящ се в [населено място], [улица], подробно описан в акта, собственост на [фирма], при спазване на изискванията на чл.235, ал.3 от ДОПК, а именно, че оценката на недвижимите имоти не може да бъде по-малка от данъчната им оценка, е определил окончателна оценка в размер на 215 000,00 лева.

Разпореждане за определяне на окончателна оценка с изх.№ C220022-104-0000231/25.02.2022г. е връчено на задълженото лице по реда на чл.29, ал.4 от ДОПК и чл.30, ал.6 от ДОПК –по електронен път на декларирания електронен адрес за кореспонденция [\[електронна поща\]](#), на дата 09.03.2022г.

Разпореждането е обжалвано пред Директора на ТД на НАП С. в преклузивния срок по чл.266 от ДОПК.

С обжалваното пред настоящата съдебна инстанция решение е прието, че жалба с вх. № 53-03-688/16.03.2022г. по регистъра на дирекция „Събиране“ в ТД на НАП С., подадена от [фирма] срещу действия на публичен изпълнител, обективирани в Разпореждане за определяне на окончателна оценка изх.№C220022-104-0000231/25.02.2022г., издадено по изпълнително дело № 22150016352/2015г. от С. Т. на длъжност главен публичен изпълнител в ТД на НАП С., дирекция „Събиране“, е оставена без разглеждане като недопустима.

При така установената фактическа обстановка, съдът намира следното от правна страна:

Жалбата е подадена от надлежна страна, имаща правен интерес от оспорването, в преклузивния 7-дневен срок по чл. 268, ал. 1, изр. първо от ДОПК, срещу акт, който подлежи на съдебен контрол, поради което е процесуално допустима.

Разгледана по същество, същата се явява неоснователна по следните съображения:

Съгласно разпоредбата на чл. 146 от АПК, съдът преценява законосъобразността на административния акт, като проверява дали е издаден от компетентен за това орган и в съответната форма, спазени ли са процесуалноправните и материалноправните разпоредби по издаването му и съобразен ли е с целта, която преследва закона. Извън правомощията на съда е да преценява целесъобразността на административния акт.

Обжалваното решение е издадено в предвидената от закона писмена форма и от компетентен за това административен орган. Съгласно чл. 266, ал. 1 от ДОПК това е директорът на компетентната териториална дирекция. При издаването на обжалваното решение административният орган не е допуснал нарушение на процесуалните разпоредби на закона. Решението е мотивирано, като в мотивите органът е посочил, както фактическите основания за издаването му, така и правните основания - чл. 267, ал. 2, т.5 ДОПК. Съдът намира, че обжалваният акт не противоречи и на материалноправните разпоредби по издаването му.

Не е спорно по делото, че публичният изпълнител е извършил действията по чл.221, ал.2 от ДОПК, с което е и започнало изпълнителното производство. Действията на публичният изпълнител, извършени в условията на чл.235 от ДОПК по оценяване на недвижимия имот са обективирани в акта по чл.226, ал.1 от ДОПК, като с разпореждане главният публичен изпълнител самостоятелно е определил оценка на имота като окончателна по смисъла на чл.235, ал.5 от ДОПК. В условията на чл.266 от ДОПК разпореждането е обжалвано пред директора на компетентната териториална дирекция в предвидения преклузивен срок, като с оспореното понастоящем решение

№ПИ-110/28.03.2022 г. на Директора на ТД на НАП С. на осн. чл.267, ал.2, т.5 от ДОПК оставя жалбата без разглеждане като процесуално недопустима, тъй като оценката се явява окончателна по смисъла на чл.235, ал.5 от ДОПК и като такава не подлежи на оспорване.

Съгласно чл.235, ал.1 от ДОПК(Изм. - ДВ, бр. 12 от 2009 г., в сила от 01.01.2010 г., изм. и доп. - ДВ, бр. 94 от 2015 г., в сила от 01.01.2016 г.) описаната вещ се оценява по нейната пазарна стойност от публичния изпълнител. При необходимост за оценката може да бъде привлечен оценител, вписан в регистъра на К. на независимите оценители в България. Когато в регистъра няма експерт от съответната област или той не може или откаже да извърши оценката, може да бъде привлечено друго лице от съответната професия или област.

Съгласно ал.2 на същия член (Доп. - ДВ, бр. 94 от 2015 г., в сила от 01.01.2016 г.) заключението на оценителя се изготвя в писмена форма и се представя на публичния изпълнител, който мотивирано определя окончателната оценка, която не може да бъде по-ниска от определената от вещото лице, като я съобщава на длъжника и на вискателя.

Съгласно разпоредбата на чл. 235, ал. 5 от ДОПК окончателната оценка не подлежи на обжалване и по тази причина Директорът на ТД на НАП С. е оставил без разглеждане като недопустима жалбата, именно с оглед цитираната разпоредба на чл. 235, ал. 5 от ДОПК. Това становище на решаващия орган напълно се споделя от настоящата съдебна инстанция.

Разпоредбата на чл. 235 от ДОПК сочи начина, по който се оценява описаната вещ. От страна на публичния изпълнител са изпълнени изискванията залегнали в разпоредбата на чл. 235, ал. 1, ал. 2, и ал. 3 от ДОПК, а от своя страна ал. 5 на чл. 235 от ДОПК сочи, че окончателната оценка не подлежи на обжалване, като разпореждането за определяне на окончателната оценка. Предвид казаното, правилни са изводите на решаващия орган, че жалбата, с която се обжалва извършването на оценка на имота е недопустима за разглеждане и съответно правилно производството е прекратено. В случая, редът за принудително събиране на вземания, включително относно извършването на опис, оценка и извършване на продажба на недвижими имоти и връчване на съобщенията за тези действия извършвани от ПИ е изчерпателно уреден в ДОПК, по която причина и разпоредбите на ГПК уреждащи същата материя не намират приложение, т. к. разпоредбата на § 2 от ПР на ДОПК препраща към ГПК единствено по отношение на неуредените в ДОПК въпроси относно принудителното събиране на вземания, какъвто не е настоящия случай.

Публичният изпълнител, в условията на оперативна самостоятелност извършва преценка дали при извършване на оценката по чл.235, ал.1 от ДОПК да привлече оценител, вписан в регистъра на К. на независимите оценители в РБ. Едва при извод за необходимост, се привлича вписан в регистъра оценител, респ. друго лице от съответната професия или област. Законодателят в цитираната норма задължава оценителят да изготви в писмена форма своето заключение, което да бъде предоставено на публичния изпълнител, но нормата намира приложение само и единствено, ако публичният изпълнител е преценил, че такава следва да се извърши от вписан в регистъра на К. на независимите оценители в РБ или съответно от друго лице със специална професионална квалификация в съответната област /арг. чл.235, ал.1 изр. последно от ДОПК/. Това е негово субективно право, като неупражняването му не води до правен извод, че извършената самостоятелно оценка по реда на чл.235,

ал.1, изр. Първо от ДОПК не може да се окачестви като окончателна по смисъла на чл.235, ал.5 ДОПК.Този извод се подкрепя и от волята на законодателя, тъй като публичният изпълнител мотивирано определя окончателна оценка в смисъла, вложен в ал.2 именно в хипотеза на представяне на заключението на привлечения оценител, различен от публичния изпълнител. Следователно е изпълнен фактическият състав на чл.235, ал.1, изр. първо от ДОПК и изготвената оценка се явява окончателна по смисъла на ал.5 от същия член. Същата е изготвена при съблюдаване нормата на чл.235, ал.3 от ДОПК.

Правилно в оспорения административен акт директорът на ТД на НАП С. е мотивирал решението си да остави жалбата без разглеждане като процесуално недопустима именно поради отмяната на чл.236 от ДОПК, считано от 01.01.2016г. и липсата на процесуална възможност за обжалване на определената с разпореждане с изх.№С220022-104-0000231/25.02.2022 г. оценка от публичния изпълнител, явяваща се окончателна по смисъла на чл.235, ал.5 ДОПК.

Предвид изхода на делото, искането на ответника по жалбата за присъждане на разноски следва да бъде частично уважено, (доколкото разпоредбата на чл. 161 от ДОПК е приложима само са производствата по обжалване на РА и на другите актове, които съгласно чл. 144 от ДОПК подлежат на обжалване по реда на Глава деветнадесета), като в тежест на жалбоподателя, следва да бъде възложено заплащането на възнаграждение за осъществената от юрисконсулт правна защита на административния орган, определено в размер на 100 лв., съгласно чл. 24 от Наредбата за заплащането на правната помощ във връзка с чл. 78, ал. 8 от ГПК, във вр. с § 2 от ДР на ДОПК и чл. 37 от Закона за правната помощ.

При така изложените мотиви и на основание чл. 172, ал. 2, предложение последно от АПК, Административен съд София-град,

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на [фирма], ЕИК[ЕИК], представлявано от управителя арх. М. И. Л., срещу Решение № ПИ-110/28.03.2022 г. на директора на ТД на НАП С., с което на основание чл.267, ал.2, т.5 ДОПК е оставена без разглеждане негова жалба вх.№53-03-688/16.03.2022 г. срещу действия на публичен изпълнител, обективирани в Разпореждане за определяне на окончателна оценка с изх.№С220022-104-00000231/25.02.2022г., издадено от главен публичен изпълнител в ТД на НАП С., като неоснователна и недоказана.

ОСЪЖДА на [фирма], ЕИК[ЕИК], представлявано от управителя арх. М. И. Л., да заплати на Териториална дирекция на Национална агенция за приходите – С. разноски по делото в размер на 100,00 лв. (сто лева).

На основание чл. 268, ал. 2 от ДОПК решението е окончателно и не подлежи на обжалване.

На основание чл. 138, ал. 3 от АПК препис от решението да се изпрати на страните по реда на чл. 137 от АПК.

СЪДИЯ:

